

Enke har en meer end tilstrækkelig stor Bølg frit, imod dens indvendige Vedligeholdelse, og 731 Rbd. aarlig, altsaa omtrent 1000 Rbd. aarlig til sin Underhold. At Rothe har havt „17 Børn at opdrage, af hvilke Fleertallet vare Søner“, kunne vi ikke tage Hensyn til, da vi troe det vilde blive uoverkommeligt for Staten at udbetale Præmier for Folkeformerelsen i Almindelighed, og nogen særlig Grund til at gjøre en Undtagelse for det enkelte foreliggende Tilfælde er os ikke bekjendt. Har han opdraget mange Søner, kunde der vel snarere for dem været Grund til at afgjøre deres Faders Gjæld, om de dertil vare istand. — Hvad en Privatmand i dette Tilfælde vilde gjøre, skulle vi ikke indlade os paa at dømme om, da vi holde os forvissede om, at ingen Privatmand vilde saa skjodesløst have hentastet til en Tjener saa mange Penge, som Staten i dette Tilfælde har gjort? Naar man har bemærket, hvem den Paagjældendes Fader var, og at Enken har fem vorne Døtre at sørge for, og at man af flige Hensyn skulde nu yderligere eftergive Resten af denne Gjæld, da ligger der her, som i flere af de ovennævnte Betragtninger fra samme Side, en Livsbetragtning eller Opfattelse af Livets Forhold til Grund, hvis Arigtighed vi ikke troe at have nødig at godtgjøre.

Med Hensyn til Geheimeraad Jessens Gjæld, da henvises først til vore Bemærkninger om, at havde den Vedkommende funnet gjøre sine Kræfter mere frugtbringende paa anden Maade end i Statens Tjeneste, da maa han antages at vilde have gjort det, og vi ere derfor berettigede til at slutte, at den Løn, Staten har givet ham, har været passende. At Regjeringen er vedbleven at opføre hans Laan som en Gjæld, har fordret Sikkerhed i hans Indbo og i en Livsfor sikringspolice, viser, at Regjeringen har meent, den skulde tilbagebetales. Der findes ikke, saavidt vi have seet, nogen kongelig Resolution, der tillader ham at af-

gjøre sin Gjæld med Afdrag paa 500 Rbd. aarlig. Hvad der er meest til Statskassens Fordeel, enten Nedsættelsen eller dens Forkastelse, veed Ingen; thi det beroer paa Jessens tilbagestaaende Levetid.

Medundertegnede Hjort er derimod ved den nærmere Undersøgelse af Actstykkerne kommen til samme Resultat, som er vedtaget i Landsstinget efter det der nedsatte Udvalgs Indstilling, og det især af følgende Grunde:

Hvad den første Post i § 1 angaaer, maa jeg ansee det for at være meget haardt, hvis Rigsdagen ved at nægte Estergivelsen af et Beløb, som i Virkeligheden kun kan udbringes til højest noget over 400 Rbd., vilde fremkalde Concurs i det omspurgte Bo, og berøve Vedkommende en Estergivelse af en langt større Sum, der er betinget af, at denne Post i Loven bliver uforandret.

Hvad den første Post i § 2 angaaer, kan jeg ikke skønne, at det ved samme foreslaaede Arrangement er ufordeeltigt for Statskassen, og mener derfor, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at nægte det Samtykke.

Der kunde vel derhos for Bibeholdelsen af begge de omhandlede Poster med nogen Foie ansøres, deels, at, naar Meningerne om en Sag ere stærkt deelte, bør den mildere Mening gives Fortrinet, deels at Vedtagelsen af Loven i uforandret Skikkelse vil fremme dens Udgivelse, til Fordeel for de øvrige i samme omtalte Statsdebitorer.

Da jeg saaledes maa udtale mig for Lovudkastet i dets Heelhed, er der selvfølgelig ingen Anledning for mig til at stille Ændringsforslag.

Fleertallet indstiller saaledes:

Til § 1.

At første Post udgaaer.

Til § 2.

At første Post udgaaer.

Fred. Frølund.

Formand.

J. A. Hansen.

Ordfører.

Hjort.

Secretair.